

En prioritering af skattemæssige afskrivninger med henblik på opnåelse af en optimal skattecredit

Af: Jess Søderberg*

En del virksomheder vil på et eller andet tidspunkt være i den situation, at en maksimal anvendelse af de skattemæssige tilladte afskrivninger vil føre til et underskud på selvangivelsen (eller en virksomhed er måske i den situation, at en mulig afskrivning undlades af »politiske« årsager).

Såfremt det nævnte underskud på selvangivelsen ikke kan anvendes andet steds (sambeskatningsarrangement eller lign.), rejser i begge tilfælde følgende spørgsmål sig: »Hvilke afskrivninger skal vi undlade i det eller de pågældende år?«

I foreliggende artikel opstilles en prioritering af de skattemæssige afskrivninger med specielt sigte på at besvare dette spørgsmål, idet det forudsættes, at virksomheden er et aktieselskab (underkastet de danske skatteregler), der ønsker optimal skattecredit. Der gives samtidig et mål for fordelingen ved at undlade den ene afskrivningsart på bekostning af en hvilken som helst af de andre.

0. Konklusion

Prioriteringen af de skattemæssige afskrivninger med henblik på optimal skattecredit afhænger af 1) *afskrivningens art (fleksibilitet)* og 2) *det afskrivningsberettigede aktivs alder*. Konsekvensen i (kr. og øre) af et »forkert valg« vil afhænge af 3) *virksomhedens marginalrente* (alternativrenten) og er beregnet under forudsætning af uændrede afskrivningsregler og uændret skatteprocent på 36% samt under forudsætning af, at der er plads til den uudnyttede afskrivning i de efterfølgende år.

Tabel 1 nedenfor angiver således den optimale prioritering samt konsekvensen (Nutidstabt ved 8%) ved undladelsen af en mulig (i.e. der er »plads« i overskuddet) skattemæssig afskrivning og derfor indirekte konsekvensen af et »forkert valg«.

*) cand. merc., økonomichef MIG, København, febr. 1972.

Afskrivningens alder efter faldende prioritering (aktivets alder)	»Nutidstabet« (ved 8%) i procent af undladte afskrivning, ved 36% skat
Goodwill afskr. m. v. (alle)	36% (fortabes for altid)
Byg.afskr. begyndelses normal (0-9)	30-27% (afhængig af alder)
normal (10-20)	26-18% (afhængig af alder)
forskuds (-2)	18%
- (-1)	17%
normal (21-25)	16.5-10.5% (afhængig af alder)
Driftsmidd.forskuds (-2)	9%
Byg.afskr. normal (26)	8.8%
Driftsmid. forskuds (-1)	} 7%
almindelig (0-∞)	
Byg.afskr. normal (27)	6.8%
forskuds (-3&-4)	} 4.8%
normal (28)	
normal (29-)	} 3.0%
Varelager (0-∞)	
Bindende kontrakt (-1)	

Prioritering af skattemæssige afskrivninger ved alternativ renten 8% efter skat samt konsekvensen – i Nutidsværdi – ved undladelsen af en mulig skattemæssig afskrivning. (Se iøvrigt fig. 2, 3 og 4).

1. Tab ved undladelse af en mulig skattemæssig afskrivning

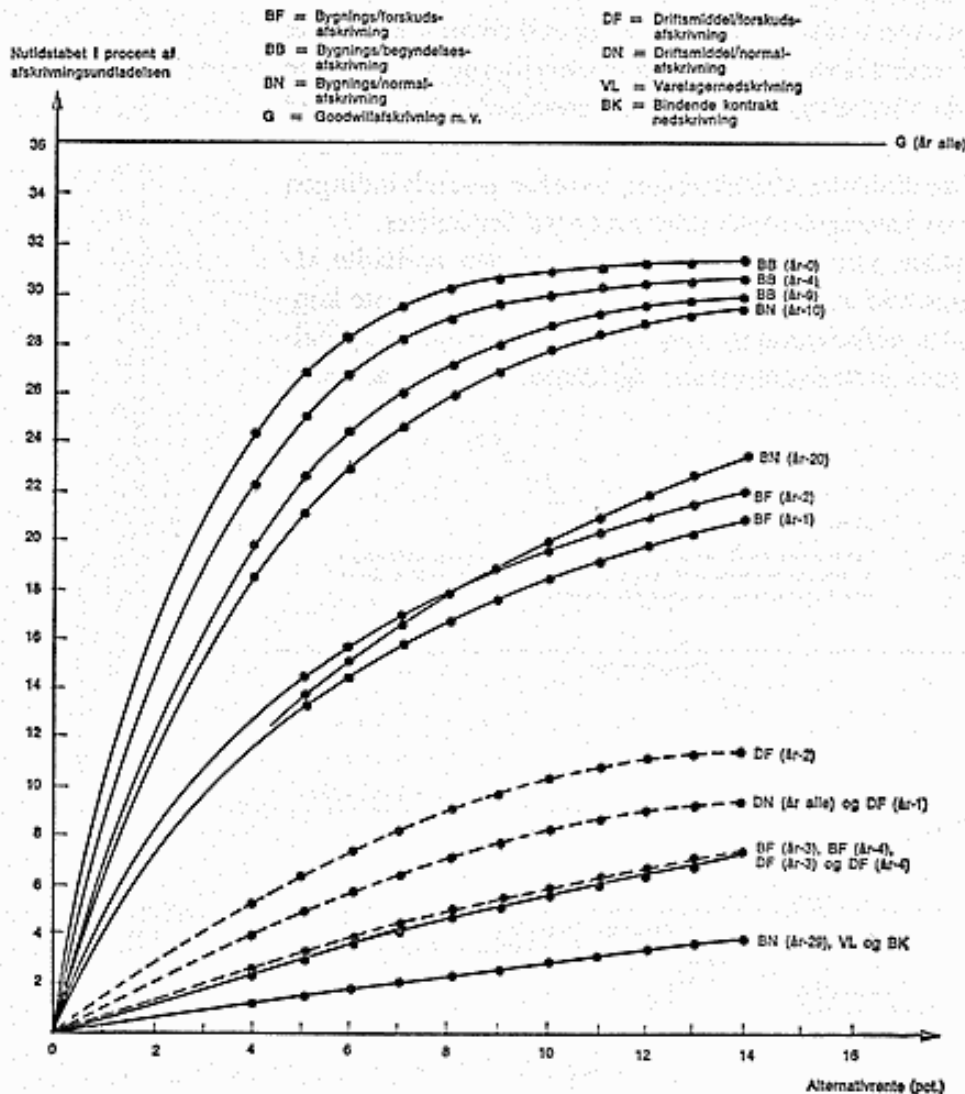
Såfremt en virksomhed et enkelt år undlader en mulig skattemæssig afskrivning på 100 og derved pådrager sig en unødigt *tidlig* skattebyrde på 36 (der er forudsat en beskatningsprocent på 36), vil tabet ved denne disposition opgjort på undladelsestidspunktet (nutidsværdien af tabet) afhænge af:

1) *Afskrivningens art* (fleksibilitet),

altså om det er en »Goodwill-«, »Bygnings-«, »Driftsmiddel-« eller en »Varelagerafskrivning«, og i visse tilfælde af:

Fig. 1.

Nutidsværdien (label) ved undladelse af en mulig skattemæssig afskrivning i et enkelt år som funktion af alternativrenten, under forudsætning af at der er plads til afskrivningen, når denne kan indhentes ifølge «loven».

2) *Det afskrivningsberettigede aktives alder,*

som her måles i forhold til anskaffelsestidspunktet – en forskudsafskrivning svarer således til, at aktivet har en negativ alder, og af

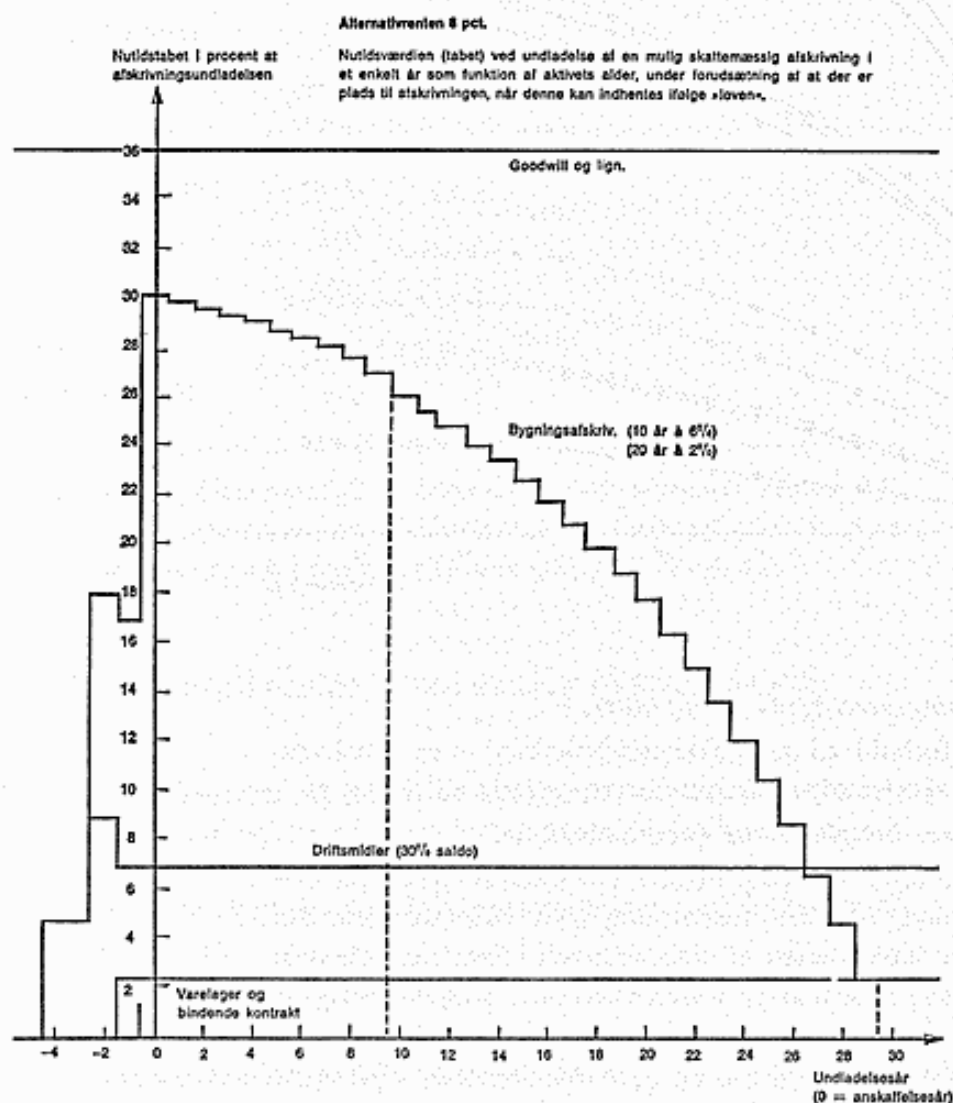
3) *Virksomhedens marginalrente (alternativrenten),*

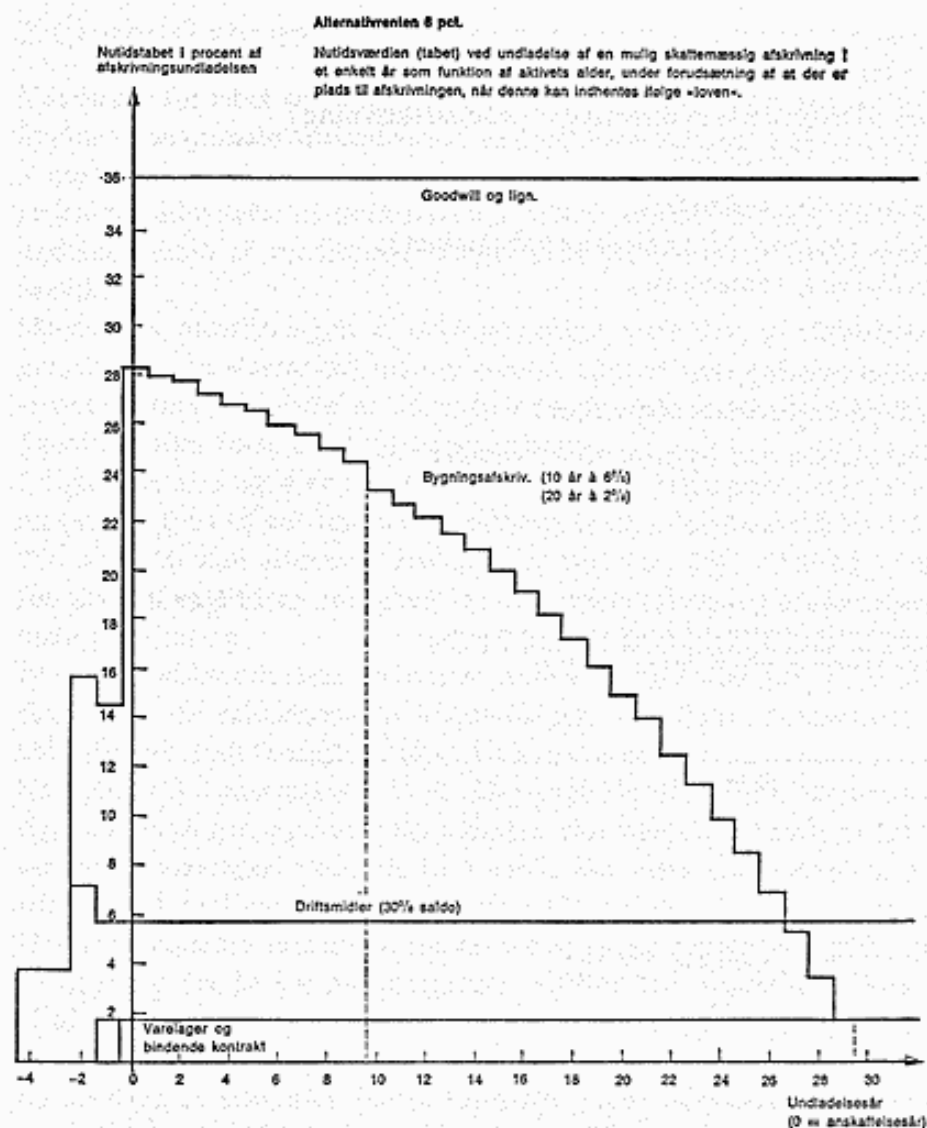
som er den forrentning, den pågældende virksomhed opnår på den sidst tilkomne kapital, her den forrentning som virksomheden kan opnå på de 36, som anvendelsen af afskrivningen frigør det følgende år (november måned) i form af en skattereduktion. 1) *Afskrivningens art* og 2) *aktivets alder* øver således indflydelse på, hvornår den undladte afskrivning kan genindvindes, og 3) *Virksomhedens alternativ-*

rente er afgørende for, hvor meget denne tidsforskydning koster virksomheden. – Er alternativ renten (efter skat) blot større end nul, koster tidsforskydningen penge.

Beregningen af tabet ved undladelse af en mulig afskrivning er baseret på en opstilling af cash flows, som viser konsekvenserne af undladte afskrivninger for de forskellige afskrivningsberettigede aktiver. Ved opstillingen af nævnte cash flows har det været forudsat, at der fremover er »plads« til de undladte afskrivninger, hvorfor genindvindingen af afskrivningerne er foretaget i takt med »lovens« forskrifter.

Nutidsværdien af tabet, som er angivet i procent af den undladte afskrivning, er beregnet ved at tilbagediskontere de ovenfor nævnte konsekvenser af undladte afskrivninger. Den tidligere nævnte marginalrente er anvendt som kalkulationsrente, og nutidsværdien af tabet

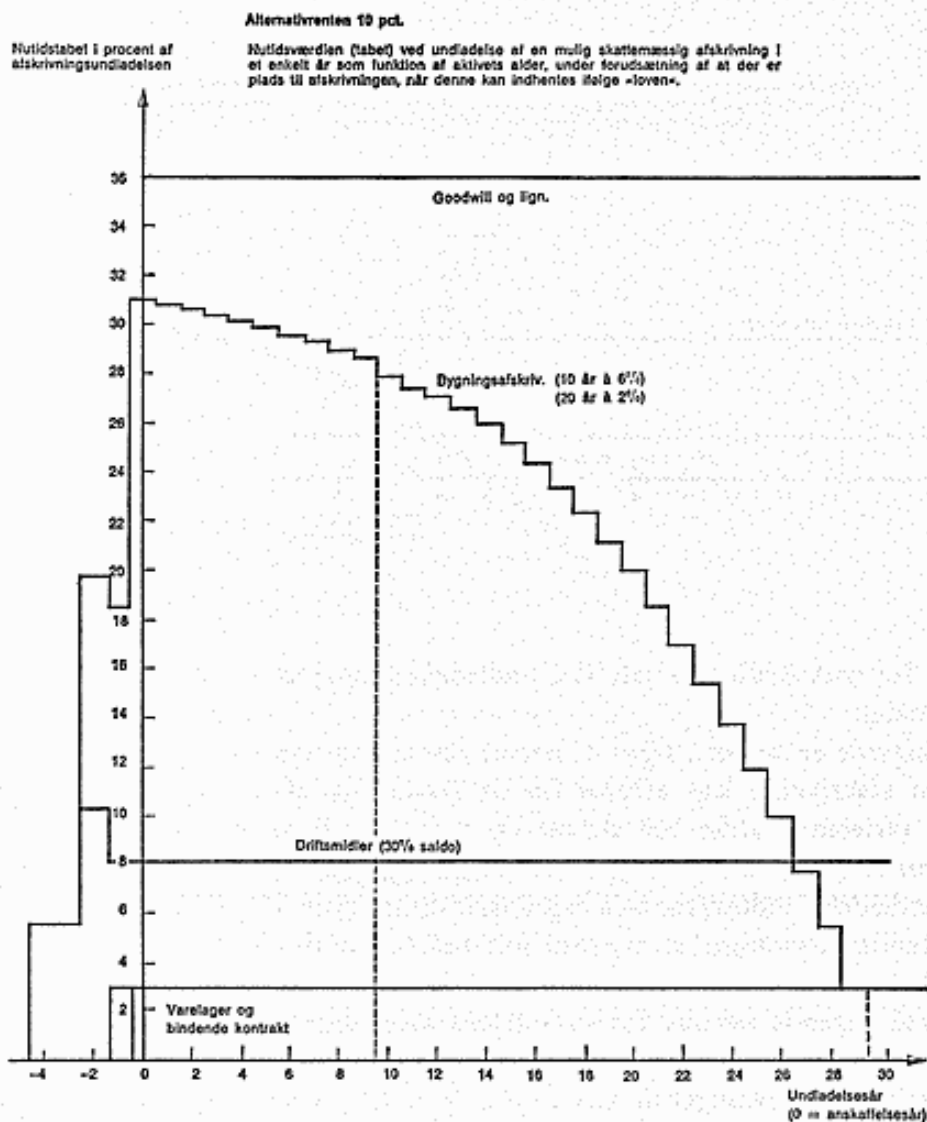

giver således udtryk for virksomhedens tab ved undladelsen opgjort på undladelsestidspunktet.

Resultatet af beregningerne er samlet i *figur 1*, hvoraf det nævnte tab ved undladelse af en afskrivning kan aflæses for de forskellige afskrivningsarter, ved varierende alder for aktivet og ved varierende marginalrente (alternativrente). Det fremgår således af figuren, at det største tab ved undladelse indtræffer ved bygningsafskrivninger – når bortses fra goodwillafskrivninger m. v., som fortabes for altid – grundet bygningsafskrivningernes generelt sene genindvindingsmulighed. Dog vil tabet ved stigende værdier for bygningens alder nærme sig tabet ved undladelse af driftsmiddelafskrivninger og senere tabet ved undladelse af varelagerafskrivninger m. v.

Er således

- 1) Virksomhedens alternative rente 8% efter skat,
- 2) Afskrivningen en »Driftsmiddelafskrivning« (saldoafskrivning) er tabet ved undladelse af en afskrivning
- 3) uanset aktivets alder (dog anskaffet):
7% af undladelsen (opgjort på undladelsetidspunktet);
hvorimod tabet ved undladelse, vedrørende
 - 2) en bygningsafskrivning
 - 3) på en 10 år gammel bygning, er:
ca. 26% (opgjort på undladelsetidspunktet)grundet den mindre fleksibilitet ved bygningsafskrivninger.

2. Optimal anvendelse af skattemæssige afskrivninger

Værdierne for tabet ved undladelse af mulige afskrivninger kan direkte hjælpe til »optimal« anvendelse af mulige skattemæssige afskrivninger – med henblik på at maksimere skatte kreditten – i en situation, hvor maksimal udnyttelse af skattemæssige afskrivninger i et eller flere år undlades enten af »politiske« årsager eller på grund af »manglende overskud«.

Således bør prioriteringen af afskrivningerne være den, at afskrivninger, der har det største tab ved undladelse, opgjort som nævnt ovenfor, anvendes først, da dette er de afskrivninger, der er mindst fleksible (genindvindes først langt ud i fremtiden).

I figurerne 2, 3 og 4 er resultaterne fra figur 1 indtegnet – idet tabet nu blot er gjort til en funktion af aktivets alder – for henholdsvis 6%, 8% og 10% som alternativ renten efter skat (ca. 9%, 12% og 15% før skat). Dette giver mulighed for en direkte aflæsning af den optimale prioritering.

Er således virksomhedens alternativ rente 8% efter skat (ca. 12% før skat), bør de skattemæssige afskrivninger, jfr. figur 3 anvendes i rækkefølgen, som fremgår af tabel 1 i konklusionen.

Kan eller vil virksomheden et år ikke anvende maksimale skattemæssige afskrivninger, og har virksomheden eksempelvis anvendt afskrivninger på varelager, svarende til 1 mill., bør disse redresseres og erstattes med mulige afskrivninger, der står højere på listen ovenfor. Har virksomheden således mulighed for at forskudsafskrive 1 mill. på en bygning (et år før »leveringen«), vil der ved denne udskiftning af afskrivningerne opnås en rentegevinst svarende til et kontant beløb på 14% af afskrivningen eller 140.000 kr.

En ændring af alternativ renten medfører ingen betydelige ændringer i prioriteringen (faktisk kun mellem bygningsforskudsafskrivninger (år – 1 og – 2) og bygningsnormalafskrivninger (år 18 – 25) jfr. figur 1), men kun i tabet ved undladelse af afskrivningen.

En ændring af skatteprocenten ud i fremtiden medfører ingen ændring i prioriteringen, men blot en ændring af tabet ved undladelse af afskrivningen.

25. februar 1972